

Poštšina plačana v gotovini.

FIL

Leto I

Ljubljana 1. — 15. februar 1941

Št. 19

Luise Ullrich

Ufa

Kulturni filmi ali Silly-simfonije?

Z razvojem risanege filma, ko je Walt Disney ustvaril svojo Micki-miško in so njegovo delo izpopolnili še drugi ustvarjalci, se je pojavil risani barvni film Paula Terryja. Silly-simfonije so skoro redno na sporedu v predigrah glavnega igralnega filma in so za ljudi prijetna sprememba v enoličnem programu reklamnih diapozitivov in filmov, s katerimi kini včasih kar preveč obdarjajo svoje obiskovalce. Še nedavno so mnogi kinoposetniki zahajali v kino zgolj radi zvočnih tednikov in jim dejanje glavnega filma ni bilo važno. Zvočni tednik jih je z reportažo svetovnih dogodkov zadovoljeval v toliki meri, da so radi prizanašali hibam in vsebini filma, ki je bil z njim na sporedu.

Z vojno so nastale druge razmere in zvočni tedniki so prestali biti zanimivi. Čas je terjal svoje; v tednikih so se pojavljale vojaške parade, sprejemi tujih ministrov, armade na pohodu in malenkostne, za tujce izven domačih dežel, kjer je bil tednik posnet, prav nepomembne stvari. Tedaj so tednike v veliki meri nadomestili risani filmi. Njihovo preprosto, pravljичno dejanje je osvajalo ljudi, ki so hoteli biti z mislimi daleč od vojnih grozot, vojaških parad in diplomatskih preklarij.

Le od časa do časa je bil v predigrah na sporedu tudi kak kulturni film v ožjem smislu. In vendar je medtem, ko se je pozornost obračala v glavnem k zvočnim tednikom in zdaj k Silly-simfonijam, narasla produkcija kulturnih filmov na zavidno stopnjo.

Inozemsko časopisje je vedelo poročati o mojstrskih delih na polju kulturnega filma in izdelovalci so objavljali, da predvajajo njihove kulturne filme tudi: Bolgarija, Grčija, Romunija, Madžarska, Čehoslovaška, a le ob enem filmu je bila pripomba: Na sporedu v Jugoslaviji...

Nakupovalna politika zastopstev, ki so vsa izven Slovenije in jih vodijo ljudje po vidikih drugačnih, neslovenskih razmer, je onemogočila predvajanje filmov, ki jih je naše občinstvo želelo.

Kinematografi morajo pač sestavljati svoj spored po seznamih filmov, ki jim jih nudijo zastopstva filmskih družb. Pri tem jih večinoma vodi statistika obiskov posameznih filmov in ne načelo lastne presoje. Tako se nabavljajo filmi, ki so imeli uspeh v drugih delih države, neglede na njihovo pravo vrednost, kajti predvajanje filmov je za kine prav tako le kupčija, kakor je izposojevanje filmov kupčija za filmska zastopstva.

Vendar je občinstvo ono, ki plačuje, in ima radi tega polno pravico, da za svoj denar terja primeren spored.

Po teh vidikih naj bi kinopodjetniki sestavljali svoj program. Toda dokler bodo kinoobiskovalci sprejemali za dobro vse, kar se jim za drag denar kaže na platnu in bodo še nadalje trpeli natezanje z reklamnimi filmi in diapozitivi, lastniki kinov ne bodo občutili potrebe, dajati kaj vrednejšega.

Kulturni filmi bodo pri nas vse dotlej ostali nekaj tujega in nepotrebnege, dokler jih občinstvo ne bo energično zahtevalo.

Dr. V. B.

Potrebno pojasnilo

V zvezi s sporom, ki je nastal med kini in lastništvu dnevnikov, po katerem v časopisju ni več objav sporeda ljubljanskih kinematografov, so se kini Matica, Sloga in Union odločili izdajati svoj program v obliki revije.

V prvi, brezplačno razdeljevani številki, ni objavljeno nobeno pojasnilo, zakaj izdajajo kini lastno revijo. Iz vrst naših čitateljev pa smo prejeli več vprašanj, čemu ni več sporeda kinov v časopisih. Okrožnica, ki so jo prizadeta kinopodjetja izdala v posjasnilo, torej ni dosegla svojega namena; časopisje pa se je do danes vzdržalo vsakršnega komentarja.

Po prepričanju večine naših čitateľev, kini brez časopisne reklame ne bodo mogli uspevati in časopisje ne bo moglo brez škode utrpeti izostanka oglasov, za katere so doslej kini žrtvovali skoro pol milijona dinarjev na leto. Obe sprti stranki bosta morali v kratkem pristopiti k zadovoljujočemu sporazumu.

IZ UPRAVE

Z naslednjo, 20. številko bomo ustavili pošiljanje revije vsem, ki niso plačali naročnine za drugo polletje. Naročnike torej prosimo, da nam nemudoma nakažejo vso to svojih zaostankov; položnice so že prejeli.

MARIA KOPPENHOFER

Ufa

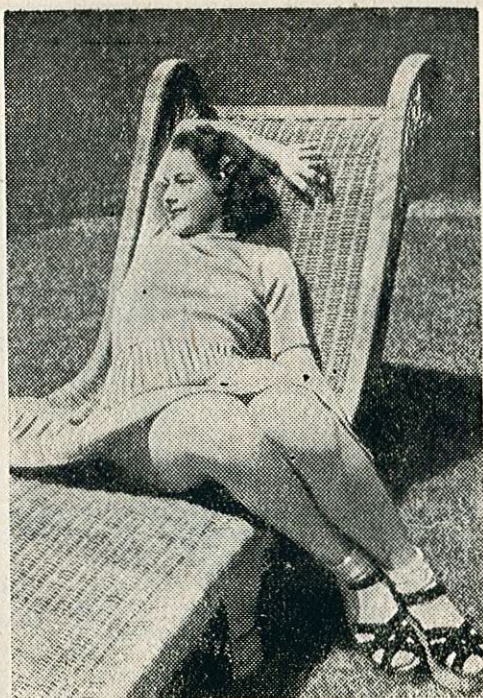
v vlogi angleške kraljice Elizabete v filmu »Kraljičino srce«

Beseda o glasbenih filmih

Komponist Irwing Berlin je dal času poslednjih let svojsko obeležje, ko je ustvaril bogastvo modernih melodij in sinkopirani jazz. Njegova dela, ki so dala ljudem toliko neskajjenega veselja, so imela tudi odločilen vpliv na oblikovanje ljudske sodobne mentalitete. Velik delež radosti in smeha je bil povzročen s to novo glasbo in zanj so Irwingu Berlinu hvaležni milijoni poslušalcev po vsem svetu. In zaslugo za razširjenje za njegove glasbe si je predvsem pridobil zvočni film. Veliko Foxovo podjetje, ki je doslej izdelalo že mnogo filmov zgodovinskega pomena za razvoj kinematografije, je na glasbi Irwinga Berlina osnovalo serijo muzikalnih filmov, prepustivši dirigiranje samemu avtorju.

Prvi film te vrste je bil »Ritem strasti« (Aleksander's Ragtime Band), v katerem je Irwing Berlin na odličen način podal najlepše moderne melodije zadnjih dvajsetih let. Za uspeh tega filma je bilo odločilno tudi sodelovanje Tyrone Powerja, Alice Faxe in Don Amecha.

Sledil je lepi film »Roža velemesta« (Rose of Washington Square). To je bilo

»KAJ HOČE BRIGITA?«
je naslov novega filma z Marenbachovo

»TUJA PESEM« (Second Fiddle)

TYRONE POWER
SONJA HENIE
EDNA M. OLIVER
RUDY VALEE
MARY HEALY

20th Century Fox

mogočno delo, ki sta ga razkošna inscenacija in odlična glasba izredno skladno uokvirjali v potek dejanja. V tem filmu je Irwing Berlin komponiral sedem in dvajset novih šlagerjev, ki so dandanes že davno znani po vsem svetu. Odličen uspeh je bil v nemali meri zasluga Alice Faye. Ta priljubljena umetnica je po predvajanju tega filma, prav na proslavi svojega velikega uspeha, doživela neprijetnost. Njena nova vila, v katero se je dan poprej vselila z vso svojo opravo in garderobo, se je med proslavo vnela in pogorela do tal. Nastalo zmedo je preprečil Tyrone Power in srečno spravil vseh pet in osemdeset gostov srečno iz hiše. Nihče ni bil poškodovan, a Alice Faye je morala prositi v studiju za dopust, da si je lahko nabavila obleko; kajti iz vile je rešila le to, kar je imela na sebi. Čez noč je postala s svojim možem, radijskim pevcem Tonny Martinom brez doma. Rešil ju je Al Jolson, pevec iz nepozabnega filma Sonny Boy, ki ju je povabil k sebi.

Al Jolson se po svojih sijajnih uspehih v filmu »Sonny Boy« in »Mammy« ni več pojavljal na filmskem platnu in govorilo se je, da hoče na ta način obdržati v teh filmih pridobljeno slavo neokrnjeno in nezmanjšano. Ko se je pojavil v filmu »Roža velemesta«, je pridrila v javnost tudi vest o njegovi ločitvi z Ruby Keeler. Tako je potemtakem njegova

Bavaria

WINNIE MARKUS in VIKTORIA v. BALLASKO

filmska neaktivnost utemeljena v zasebnih in rodbinskih razmerah.

Iznenada se je zatem pojavila na platnu »Tuja pesem« (Second Fiddle). Ljudje so se čudili investiciji enega in pol milijona dolarjev za ta glasbeni film, ko so drugi stali dosti manj.

Tudi temu filmu je dal Irwing Berlin glasbeno osnovo. Njegov delež pa je dokaj manjši kot pri filmu »Roža velemesta«. Vzrok je v tem, ker se v tem filmu v dosti večji meri uveljavlja dejanje in je glasba le ozadje celotnega dogajanja.

»Tuja pesem« je peti film Sonje Henie in najbrž njen najboljši. Drsalne scene so postale okras in vsa osnova dela je usmerjena v dramatičnost posameznih prizorov.

V tem filmu se je predstavila tudi Mary Healy, ki je začela svojo filmsko kariero hkrati z Lindo Darnell in prijetno je presenetila Edne May Oliver, ta karakterna komičarka ameriškega filma, ki jo, če ne po imenu — pa po obrazu gotovo pozna vsak kinoobiskovalec po vsem svetu. Posebna atrakcija tega dela je novi ples »najneumnejši ples stoletja« — Back-to-Back, ki je po premijeri v naskoku zavzel Ameriko in po evropskih premijerah prodrl tudi do nas.

Pri nas vseh teh filmov še nismo videli in predstavljajo za kinomatografsko publiko izredno zanimivo novost!

Bavaria

MADY RAHL

Foxov zvezdnik Minjevič je iz Tetova?

Baje so ga spoznali ob predvajanju filma »Ciganče«

Ondan so imeli v Tetovu, na skrajni periferiji naše države nemalo senzacijo, ki je to malo mesto zmagala v temeljih, uničila patrijarhalni malomeščanski mir in dala snovi za dolge, neprekinjene pogovore.

V edinem kinu tega mesta so predvajali film »Ciganče« z Jano Withers in Boro Minjevičem. Nekateri Tetovčani so v glavnem moškem, igralcu na vsak način hoteli videti svojega rojaka, ki se je pred davnim časom odselil od njih in se izgubil v svetu. Novica se je širila po mestu, ljudje so drli v kino, med njimi tudi taki, ki bi sicer za ves svet ne prestopili praga kakega bioskopa.

Lastnik kinematografa je spretno izkoristil to zmedo in pomoto, ter je obesil zunaj velik napis, ki je oznanjal, da je v tem filmu videti tetovskega rojaka Boro Minjeviča. Posel je šel dobro od rok in novico so prinesli na uho tudi materi domnevnega rojaka. Ta še nikdar ni bila v nobenem kinu in ko se je po prvih prizorih na platnu pokazala postava Bore Minjeviča, je jela na ves glas klicati svojega sina in je hitela k platnu, da ga objame...

Potem ko je brumne Tetovčane v njihovi domnevi potrdila tudi mati njihovega rojaka,

ni bilo v Tetovu nikogar več, ki bi si tega filma ne ogledal.

Lastnik kina je pisal filmski izposojevalnici in jo zaprosil, naj posreduje stike z Boro Minjevičem. Zdaj vse Tetovo nestrno čaka odgovora iz Amerike in nekateri si morda mislijo, da jih bo ta slavnj rojak počastil tudi s posetom k mine vojna, za ta čas pa jim bo vsaj poslal kak pozdrav v obliki velikega dolarskega bankovca.

Torej velja počakati na odgovor. Boro Minjevič je res morda iz Tetova, a če se mu to doslej ni zdelo vredno omenjati in priznati, bo tudi zdaj poslal v odgovor kak primeren, lepo prikrojen življenjepis.

Za vedno so se poslovili od filma in gledališča

Med vojno na francoskih bojiščih so razen svetovno znanih osebnosti, kakor so bili Freud, Selma Lagerlöf, kardinal Verdier in še nekateri drugi — umrli tudi mnogi manj znani, a zato morda nič manj pomembni ljudje. O nekaterih je poročalo časopise, drugi so ostali v dogodkih vojnega meteža pozabljeni in še danes ne vedo vsi, da so se poslovili s sveta.

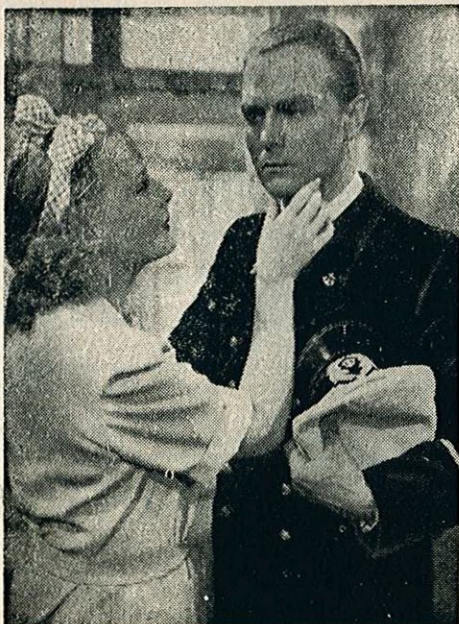
Tako je umrl Dorville, ki je pokazal Parizu Bernarda Shawa in rusko dramo. Z njim je sodelovala njegova soproga Ludmilla, zdaj živeča v Genfu. Tudi otroci tega umetniškega para, so medtem že dozoreli v igralce.

V začetku preteklega leta je preminul leta 1870. rojeni Lugne Poe, borec za moderno gledališče, ki je ob koncu preteklega stoletja seznanil tedanje občinstvo s tačas aktualnimi simbolisti (Verlaine, Mallarmé, Baudelaire) in je napravil tudi nordijska dramatika. Ibsna in Strindberga upoštevana med Francozi.

Tudi znanega igralca Dorivala ni več pri Comédie Française. Ta je imel sijajen glasovni organ in so njegov glas posneli na gramofonske plošče in ta še danes napoveduje po radiu »govorečo uro« pariskega observatorija.

Končno se je poslovil s sveta Jean Bastia, z meščanskim imenom Michel Simoni. Umrli je julija meseca 1940 v Bordeauxu. Bil je najpriljubljenejši francoski pevec, čeprav je dolga leta nosil vzdevek »Le chansonnier sans voix« (Pevec brez glasu).

Ob tem smo tudi dognali, da Maurice Chevalier še živi in nastopa zdaj po kabareti v Švici, ker v Franciji nima nobene možnosti filmskega delovanja.

Bavaria

»VI NISTE MOJ TIP!«
Hilde v. Stolz in Gustav Fröhlich

«Desperado»

Ta film je veličastna epopeja junaškega maščevalca

V zgodovini in povestnici vsakega ljudstva žive ljudje, ki so se radi nad njimi zagrešenih krivic, osvetoželja ali zločinov umaknili od drugih ljudi in živeli pustolovsko življenje po svoje in brez postav. Tako vé tudi ameriška zgodovina povedati o človeku, ki je bil v svojem času strah in trepet vseh bogatih in oholih, najdrznejši maščevalec krivic in zla, simbol ere junaštva brez primere in končno najpopularnejši bandit Amerike.

To je bil Jesse James. Ni ga Američana, ki bi ne čul ali čital o njem in o njegovih številnih podvigih. Njegova osebnost je prešla v legendo, o njem pojo pesmi, pišejo se romani in o njem se razpravlja vse do danes. Jesse James je postal in ostal najromantičnejša in najpriljubljenejša junaška osebnost v novejši zgodovini Združenih držav.

Nekdaj je bil Jesse James samo mal farmer in neobičajno pošten. To je bilo v času, ko je civilizacija krenila z velikimi koraki od vzhoda proti zahodu ameriškega kontinenta. Pod krinko te civilizacije se je skrival močan, brezsraven trust kapitalistov, ki je hotel vzeti zase vse, na kar bi naletela njegova železna cesta; tako gmotne dobrine kakor tudi kmete.

Neuki farmerji se niso znali otresti agentov železniških družb, ki so čez njihova polja in gozdove izsekavali progo za železnico. Ljudje so čez noč izgubljali svoje premoženje, prodajali so farme v nepoznanju zakona za slepo ceno, ker so se bali, da jim bo država pobrala vse, če bi se upirali prodati.

Veliki kapital je izrabljaj malega človeka povsod, kjer ga je mogel in kjer ga je dosegel. Nobene prevare se kapitalisti niso sramovali, če se je z njo le moglo priti do cilja.

V tem času, ko je bil zakon igračka v rokah kapitala in korumpiranih politikantov tretje vrste, je nastal punt malih ljudi, poosebljen v Jesse Jamesu, ki je svojo željo za pravičnostjo plačal z družinsko srečo in s smrtjo svoje matere. V njem je žarel plamen maščevanja. Pobegnil je v gore in se preganjan skrival pred zakonom, za katerega se je sam boril. Zamrzal je vse, kar je bil v zvezi z železnico in mislil je le na to, kako bi se maščeval onim, ki so mu storili toliko zla.

V času njegovega trpljenja je le ena svetla točka. To je njegova zaročenka Lee; ta je popustila vse in se podala za njim. V samotni cerkvi sredi gozda je bila potem potrjena njuna ljubezen za vse čase. Vedar Lee ni mogla prenehati, da so dolžili Jesse Jamesa tudi dejanj, ki jih

20th Century Fox

TYRONE POWER

ni storil; želela je njegovo opravičenje pred ljudmi in pred zakonom, iskala je pravice za človeka, katerega je želel močni železniški trust uničiti, drugim v opomin. — Po njenem nasvetu se je Jesse James predal zakonu, ali še tedaj je opazil največje zlorabljanje te najsvetlejšee sile človeštva.

V njem se spet oglasi stara mržnja, spet se pada v gore in kakor divja zver pada v strašna maščevanja, ki pretresajo vso zemljo.

Toda Lee, divna in požrtvovalna stremi le za tem, kako bi ga odvrnila s poti brezzakonja, na katero je že daleč zagazil in dušila zver, ki se je začela porajati v njem.

Znova poskuša Jesse začeti novo življenje; utrujen in onemogel od dolgega tavanja, ranjen na duši in telesu, toda usoda mu ni naklonjena.

Mar je res pregloboko zagazil v blato, iz katerega ni povratka?

Na kupe knjig, člankov in brošur je bilo napisanih o psiholoških vzrokih in posledicah njegovih stranpotij. Premnoge razprave so se vnele po ameriškem časopisju, če je Jesse James res zaslužil ime bandita, ki so mu ga vzdela poznejša pokolenja. Vprašanje je bilo, če bi se Jesse James vendar ne odločil za drugo pot, če bi mu dali možnost opravičenja prvega prestopka, zagrešenega, ko je branil svoj dom pred vsiljenci. Problem Jesse Jamesa

je problem vseh onih, ki jim ni dano opravičevanje svojih prvih, nesrečnih dejanj. — Po dveh letih temeljitega študija osebnosti Jesse Jamesa in njegove okolice, po enem letu snemanja, je bila končana veličastna udejstvitev njegovega življenja.

Mojstrski trio zvezdnikov, kakor so Tyrone Power, Nancy Kelly in Henry Fonda, je dal v tem filmu svojo igro pretresljivo obeležje.

»DESPERADO« je resnično umetniško delo. Sijajno je izdelano in občuteno tudi v najmanjših podrobnostih in ni potvorjeno z lažnimi tehničnimi efekti. V okvirju prezanimivega dejanja prodira ta film v dna ranjenih ljudskih duš in nam zastavlja novo, veliko in nerešeno, vprašanje.

Ufa je izdelala nov film po Ganghoferju »Gora se premika«

Pri nekaterih filmih sta priroda in pokrajina tako tesno in vidno, ter v vsem poteku zgodbe združeni z dejanjem, kakor v filmih po Ganghoferjevih romanih.

Ganghofer je umrl že pred dvajsetimi leti, toda njegove knjige so še danes med

Ufa

HANSI KNOTECK in GUSTL STARK
v filmu »Gora se premika«

najbolj čitanimi, najbolj iskanimi in najbolj željenimi. Film je našel med njimi prenekatere delo, ki je dalo na platno živo dejanje njegove zgodbe.

Pokrajina je gotovo odločilna za veliki uspeh ganghoferskih filmov. Nihče se more ogniti globokega in močnega občutja ob daljnem gorskem svetu zašneženih vrhov, šumenju temnih gozdov, soncu in gorskih viharjih. Vsakdo občuti vpliv te prirode na značaje in dejanja ljudi, občuti da obstaja tesna, nerazdružljiva vez med ljudmi in pokrajino, kje živijo.

V ospredju so sicer ljudje, ob njih se oblikuje usoda, toda vsokrog jih obdaja pričujoči elementarni svet in zmerom j pred njihovimi očmi, naj hočejo ali ne.

Na ta način mora biti tudi filmska kamera usmerjena na tu živče in boreče se ljudi. In v vseh dosedanjih filmih po Ganghoferjevih romanih to pravilo ni bilo zanemarjeno.

Nedavno je spet odšla velika Ostermayerjeva filmska družina k praviljično lepemu Hintersee v Berchtesgadnu, v katerem se zrcalita Reiteralpe in Hochkalte in ki se obdano s temnimi gozdovi zdi kakor v vseh barvah neba in zemlje lesketajoč dragulj. Tu v bližini se odigrava dejanje Ganghoferjevega romana »Der lauffende Berg«, kar pomeni po naše »Pre

Ufa

»GORA SE PREMIKA«

Käthe Merk in Fritz Kampers v prizoru novega filma po Ganghoferjevem romanu

mikajoča se gora« ali »Gora se premika«.

V vznožju skalnih rogljev Mühlsturzhörner, pol ure hoda od Hintersee, na planini Bindalm, ki je tisočim izletnikom znana po prelepem razgledu, so filmski arhitekti postavili poslopja kmetije. Ta domačija je bila neobhodno potrebna za v grozeči naravni katastrofi stopnjujoči se dramatični potek.

Peter Ostermayr je s svojim zvestim sodelavcem, režiserjem Deppejem, ki se odlikuje z velikim smislom za slikovne učinke in podrobnim poznanjem ljudske folklorne, oskrbel filmu mogočne motive. Ostermayrjev filmski štab tokrat ni prvič snemal v okolici Hintersee, toda ti prizori dajejo tako svojske in nove vtise, da nihče ne more reči, da jih je kdaj že doživel.

Pri filmu sodelujejo: Hansi Knoteck, Maria Andergast, Paul Richter in še številni drugi, iz ganghoferskih filmov znani igralci.

Delo vzbuja gotovo tudi pri nas veliko zanimanje in ga želimo skoro videti.

★ ALICE FAYE ★

20th Century Fox

Alice Faye je med najpopularnejšimi filmskimi zvezdicami v Ameriki. Njena izrazita lepota, nežnost in očarljivost, prevzemajo vse ljubitelje filma, ki jo štejejo v prvo deseterico najpriljubljenejših filmskih umetnikov.

Alice Faye je rojena v New Yorku, 15. junija — pred pet in dvajsetimi leti. Njen oče je bil policijski uradnik in njegovo službeno krožje je obsegalo tudi velik del ogromnega newyorškega pristanišča. Tu se je Alice kot otrok igrala in najrajša mudila, pričakujoča velike čezmorske orjake, ki so prihajali in odhajali in jih spremljala z mislimi v daljne, tuje kraje. Ob tem je vzljubila dolga potovanja, za

20th Century Fox
Mr. MOTO — PETER LORRE

katera je kasneje žrtvovala ves ovoj prosti čas.

Alice Faye poznajo v Hollywoodu tudi po tem, ker je največ izmed vseh filmskih igralcev potovala po svetu in ima gotovo rekord v številu prepotovanih morskih milj in kopinskih kilometrov.

Po končani srednji šoli se je Alice kljub očetovemu odporu sklenila posvetiti gledališču. Tri leta se je marljivo učila plesa in se začela učiti tudi petja. Toda neznan zaslužek v Hollywood-Restaurantu na Broadwayu, ji temeljitega učenja ni dovoljeval in je šele potem, ko si je našla boljše plačano mesto v novem lokalu Palais d'Or, mogla povsem zadovoljiti svojo pevsko ukaželjnost.

Rudy Valee, znameniti ameriški dirigent in lastnik največjih in najboljših modernih orkestrrov Amerike, jo je videl plesati v Palais d'Or in ji ponudil nastop v svoji novi reviji »Scandals«. Odbila je njegovo zapeljivo ponudbo, ker je bila uverjena, da njen glas še ni popoln.

Na prigovarjanje neke tovarišice se nekoč odloči dati posneti svoj glas na gramofonsko ploščo. To malo, neznatno ploščo je njena tovarišica odnesla Valeeju in ta je Alici takoj znova ponudil angažman.

Zlobni jeziki so takrat trdili, da glas Alice Faye ni bil toliko odločen za angažman, temveč osebna simpatija, ki sta jo oba občutila že ob prvem snidenju.

Ufa

»NEDOLŽNA LJUBICA«

Nekoč je bila — a zdaj je žena bogatega bankirja. Camilla Horn in Willy Fritsch

Naj bo tako ali tako; revijo so po enem mesecu predvajanja vzeli s sporeda in Alice Faye je ostala brez dela. Osem dni je vsa divja begala po Broadwayu in iskala novo nameščenje. Spet se je pojavil Rudy Vallee in ji ponudil naj se poda z njim in njegovim orkestrom na turnejo po Ameriki. Alice Faye je pristala. Prav tačas se je Foxovo podjetje odločilo posneti Valacejevo revijo »Scandals« za film in je poklicalo celoten zbor v Hollywood. Tu so zahtevali od Alice, naj odpoje neko kratko pesem in ko je končala, je dobila glavno vlogo v novem filmu in stalen angažman. Veliki filmski obzornik »Photoplay« jo je kmalu proglasil za najpikantnejšo žensko v Ameriki in po tragični smrti Jean Harlow so jo hoteli plasirati na njeno mesto, kar pa je Alice odločno odklonila.

Njena najnovejša filma sta HOLLYWOOD CAVALCADE in LILIAN RUSSELL; v teh filmih nastopijo tudi Henry Fonda, Don Ameche in Edward Arnold. V prvem filmu je njena vloga čisto dramska, brez petja, druga vloga pa daje vso možnost razmaha njenega talenta. LILIAN RUSSELL predstavlja noro dobo fantastičnih bogatstev in največjih yankejskih norosti.

Alice Faye igra vlogo ameriške pevke Lilian Russell, ki je nekdaj slovela za

najlepšo vse Amerike, katere glas je bil vreden milijone in okrog katere so se drenjali največji bogataši onega časa in ji ponujali bajna bogatstva za en sam pogled in nasmehek.

Eden teh, ki sam ni vedel, koliko z ljudsko krvjo pridobljenih milijonov že ima, ji je nekoč ponudil dva milijona dolarjev, če se poroči z njim.

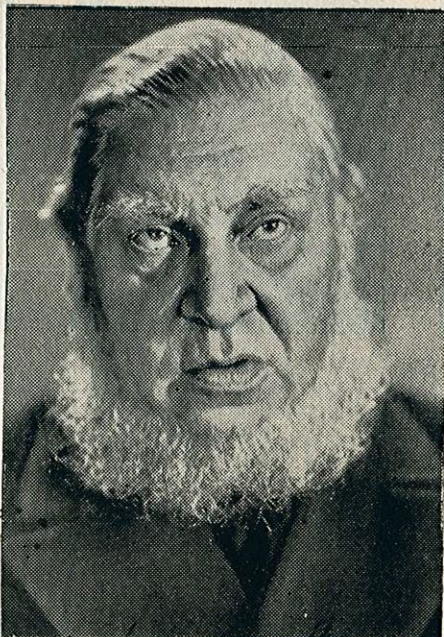
Tako je Lilian Russell mogla razpolagati z nakitom, ki je bil vreden pet milijonov dolarjev. Nosila je steznik z zlatimi šibikami, v katere so bili še vdeleni dragi kamni. Vozila se je na biciklu iz zlata in srebra z vdelanimi safirji in smaragdi. Dragocen plašč iz činčile za 35.000 dolarjev je ogrinjal njena vitka ramena in spala je v postelji za en milijon dolarjev...

Film o Lilian Russel in njenem burnem življenju, je prava slika more dobe, kjer je ob največjih bogatstvih poginjalo na tisoče lačnih in brezpravnih ljudi.

Voda v državnikovem cilindru

Ob novem Tobis-Cinema filmu »Predsednik Krüger«

Mala, nizka hišica v Pretoriji, v glavnem mestu burske republike, je bila nekdaj vladno poslopje, v katerem je stanoval predsednik Paul Krüger. V ti hišici

Tobis

PAUL KRÜGER

utelešen po Emilu Janningsu v filmu »Predsednik Krüger«

ni bilo zvonca in tudi prijavljanje ni bilo v navadi. Kdorkoli je bil straži pred hišico znan, — in Buri so se skoro vsi poznali med seboj, je imel prost pristop do predsednika. Predsednik je sprejel vsakogar, četudi je bil v delovni obleki, s pipo v ustih ali z dežnikom v roki... Vendar je bilo treba predsednika poiskati zelo zgodaj med 5. in 6. jutranjo uro. Takrat je smel vsakdo prisesti k njegovi mizi in se razgovarjati z njim. Predsednikova soproga je postregla s skodelico lastnorodno kuhane kave. Mirno in prodirljivo je gledal Krüger svoje obiskovalce, če je bil z njimi istega mnenja in je znal utemeljiti svoje stališče, kadar so se mnenja razhajala.

Ob sedmih je bila javna avdienca končana. Tedaj so se za predsednika začeli vladni posli, ki jih je Krüger opravljal večinoma na daljših in krajših potovanjih. Ustava je namreč predpisovala, da mora predsednik vsaj enkrat na leto obiskati vsako vas in vsako naselje širom države. Kadar se je mudil v Pretoriji, se je vsako jutro ob 8. vozil v svoji staromodni kočiji do vladnega poslopja, v spremstvu straže konjenikov. Zvečer se je vračal na svoj dom, kjer je prebil v krogu svoje družine kako uro in se točno ob 8. podal k počitku. Le od tega časa, pa do jutra ni mogel nihče več govoriti z njim.

Svojo zakonsko družico, ki ni v ničemer ostajala za njim v samozaupanju,

Ufa

RALF ARTHUR ROBERTS
nedavno umrli film. komik v svojem poslednjem filmu »Kako moreš, Veronika?«

združenim z vero, je nadvse ljubil. Ko se je Krüger, tedaj še mlad farmer po kratki zakonski sreči s prvo ženo, moral znova poročiti, mu je kasnejša odgovorila na njegovo vprašanje, da zna kuhati, šivati in držati stanovanje v redu. Nikdar ni hotela biti več kot gospodinja njegovega doma in se nikdar, čeprav ga je gledala z velikim občudovanjem, — ni vmešavala v njegove politične odločitve. Skrbela je za kuhinjo, sedela v svoji mali sobici, oblečena v obleko iz črne svile — in krpla njegove nogavice. Vobče je predsednikova žena nosila zgolj črne obleke in jih nikdar ni posedovala več kot tri in vsako leto je predelovala svoja dva klobuka. Vsa Pretorija in vsa burska država je poznala ta njena klobuka, kakor tudi dokaj obnošeni predsednikov cilinder.

Iz tega cilindra še danes pijejo ptice v Transvaalu vodo. Do tega je prišlo, ko je hotela republika postaviti pokojnemu predsedniku spomenik. Po dolgem razpravljanju je bilo sklenjeno, da naj spomenik predstavlja predsednika v njegovi vsakdanji obleki in s cilindrom na glavi. Kipar se je oglasil tudi pri predsednikovi vdovi z načrtom spomenika. Bila je zadovoljna z njim, le prosila je, naj vrh cilindra malo izdolbejo, do se bo v dolbini nabirala voda za ptice... Njeni želji so ugodili in še danes ptice veselo prhutajo v staromodnem predsednikovem cilindru.

Tobis

PAUL KRÜGER IN NJEGOVA SOPROGA
originalna slika burskega predsednika

Ljudje med ljubeznijo in sovraštvom

Ob predvajanju filma »Dunja, poštarjeva hči«

Robat kavelj je ta poštar; kmet, pijanec. Toda srce mu je polno ljubezni za njegovo lepo hčerko Dunjo. Dostikrat prihajajo razni ljudje na samotno pošto postajo in med njimi so mogočni gospodje. Eden teh vzame Dunjo seboj. Čez leta si zaželi stari poštar videti svojo hčer in se odpravi v Peterburg. Oglasi se pri gospodu, s katerim je odšla Dunja v mesto in skozi špranjo v vratih vidi svojo hčer. Izgubila je svojo čast, staremu se vse zagrnusi; tiho se obrne in spet odide na svojo pošto postajo. Spet mine nekaj let in nekoč stoji jokajoča ženska ob poštarjevem grobu: Dunja. To je vsebina Puškinove novele, ki obsega kakih 12 strani.

Gerhard Menzel je predelal dramatično vsebino Puškinove novele za film. Prisiljen je bil izpolniti velike praznine s svojo domišljijo in tudi konec je napravil drugačen.

Tako nastanejo v osnovi: samotna poštna postaja, kmetiško robati poštar in njegova mlada hčerka Dunja, ki se iz radovednosti in želje, da bi se dopadla, rada ozira za gospodi iz mesta. Ko prijezdi sel

Tobis

HERMA RELLIN

Aufu Wien-Film Ufa (23)

Scheri-Ma

»DUNJA, POŠTARJEVA HČI«

Neizkušenosť mladenke je kakor igra z ognjem

z važnim sporočilom in se mu mudi naprej ter zahteva zase in za spremstvo druge konje pa mu poštar ne more ustreči, takrat pokliče Dunjo in gospodje vedno radi počakajo.

Nekoč kriči visok oficir nad oskrbnikom poštne postaje in zahteva konje. Spet pokliče stari svojo Dunjo in ob tem se izpolni njena usoda; Dunja odide z oficirjem v mesto in postane njegova ljubica. Potem je ljubica še mnogih drugih, ki hočejo plačevati. V tem je napravljena psihološko utemeljena sprememba Puškinovega originala.

Poštar zve za hčerino počenjanje in se odpelje v mesto. Dunja pa mu pripravi komedijo z lažnim svatovanjem, po katerem je oče sicer pomirjen toda hči zdvojni nad seboj in si konča življenje...

Gerhard Menzel je pripovedaval v zvezi s tem filmom tudi o sebi. Želel je, da bi bilo to njegovo delo čimbolj uspešno in je za smotno izbiro učinkov porabil svoje skušnje, ki si jih je pridobil kot lastnik kina v Waldenburgu v Šleziji. Takrat je ob vsakem predvajanju sedel v nekakšnem zaboji pred platnom in izmenoma igral klavir ali harmonij, po tem pač, kar se je dogajalo na platnu — če je jezdil Tom Mix ali se je napravljalo k nevihti. V tem času je moral videti vsak film po šestnajstkrat in je zlahka opazil, kaj je v dejanju publiki ugajalo in kaj ne.

»Nekoč, ko sem spet sedel za harmonijem in sem pravkar z vsem občutjem spremljal »Kirchfeldskega župnika« na platnu, pride moja žena in mi položi brzojavko na notni podstavek. V vznemirjenosti sem izgubil takt, zgrabim papir in preberem, da me je sreča izbrala za dobitnika Kleistove nagrade. Moje gledališko delo »Tobogan« je bilo še tisto leto, bilo je 1927., igrano v dresdenskem gledališču.«

»In potem?« se je glasilo radovedno vprašanje.

»Potem... Plačal sem zaostale obroke za klavir in harmonij in zamenjal lastništvo kina z ustvarjanjem dramatike.«

Režija tega filma, razkošne inscenacije, je bila poverjena Gustavu Ucickyju. V glavnih vlogah sodelujejo: Heinrich George, Hilde Krahel, Siegfried Breuer, Hans Holt in dr.

Shirley Temple

bomo skoro videli v njenem novem filmu

»Modra ptica«

Ko se je pred nekaj časa izvedelo o Shirley Temple, da namerava zapustiti filmsko pozornico, je vsa svetovna kinematografska publika močno obžalovala njeno odločitev.

V petih letih udejstvovanja je mala Shirley nastopila v 19. velikih filmih in postala najpriljubljenejša filmska zvezdnica. Njeno ime je bilo širom sveta bolj znano, kakor imena važnih političnih osebnosti, v sedanosti in preteklosti. Mala filmska igralka je s svojimi filmi obšla vso zemeljsko oblo in si osvojila prebivalce vseh kontinentov, kjerkoli je bil le kakšen, tudi najmanjši kinematograf.

Po lanskoletnem uspehu v filmu »Daddy« sledi sedaj ponoven velik triumf v filmski realizaciji Maeterlinckove »Modre ptice«.

Film je seveda izdelan v Ameriki in radi tega so porabili zanj 2 in pol milijona dolarjev. Strokovni tisk ga označuje za izredno uspelega, to pa je treba sprejeti z nekoliko rezerve. Ni dvoma, da je inscenacija prvovrstna, a v dožemanju so med Evropo in Ameriko opazne razlike. Filmska realizacija dela kakor je »Modra ptica«, nalaga producentu veliko odgovornost. Ameriška publika je uprizoritev sprejela z velikim oduševljenjem. Premijeram v Hollywoodu in v New Yorku je prisostvovala Shirley Temple s svojimi roditelji. V dvorani so se začele velike manifestacije in občinstvo je glasno terjalo, naj se Shirley Temple še ne umakne s filmskega platna.

Shirley Temple bo poslej še nastopala, vendar smatrajo resni glasovi, da je »Modra ptica« njen poslednji veliki triumf.

HANS NIELSEN

Tobis

kot skladatelj opere »Vesele žene Windsorske« v Tobis-Cinema filmu »Falstaff na Dunaju«

Bavaria

ŽENA RAZUME IN ODPUSČA
Viktoria v. Ballasko in Richard Häussler
v vlogi zakoncev Zumtobel v filmu
»V senci gore«

17. nadaljevanje.

A tudi na ameriški agenturi v Plymouthu se ni oglasil nihče zaradi zavojčka. Ko je brzojavil Dodd še na Angleško banko v London, je li ondi kak sumljiv človek te dni naložil dva milijona dolarjev, je dobil negativen odgovor. Jack Bell-Belič je izginil, kakor bi ga resnično požrlo morje.

XII. Lohengrin.

Jack Bell-Belič je bil res — mojstrski plavač.

Komaj pol ure potem, ko je odšel Michel Mohr, se je po vrvi s kljuko vzel na okroglo okence, ter počakal še par hipov, da se je skrila luna za oblake, nato pa se je vrgel v morje. Hrup stroja in šumenje morskih valov sta njegov padec v vodo skoraj popolnoma preglušila. Ker je stražnik vrhu tega še dremal, ni mogel slišati Jackovega skoka v morje.

Srečno se je izmotal iz vrtincev, ki jih je povzročal parnikov tek, ter je s krepkimi sunki skušal doseči kopno. Toda vodna struja je bila močna ter ga je odnašala v zaliv. Nad uro se je boril proti struji, a ni mogel nikamor.

Daleč tamkaj je zagledal luč svetilnika na Eddystone. Krenil je torej tja, struja ga je izdatno podpirala in hitro je brez posebnega napora napredoval, plavajoč nekaj časa na prsih, potem zopet vznak in včasih tudi počivajoč, mirno leže na morski gladini.

Toda svetilnik je bil vendarle predaleč, in moči so mu že pojemale. Legel je zopet vznak in pustil, da ga nese voda kamorkoli.

Tedaj je zagledal nenadoma nedaleč pred sabo temno barko z dvema jamborjema. Vozila je brez luči, le spredaj je brlela rdeča leščerba.

Jack je plaval od strani k barki ter zakričal na vso moč: »Halo! Na pomoč!«

Človek ob krmilu se iztegnil vrat preko relinga, ga zagledal, a — molčal.

»Halo!« je zakričal Jack vnovič. »Kaj hočete, da vpričo vaše burke utonem, — vrag vas zajahal!«

Tedaj je že priletel tik do njega rešen obroč, od nekod pa mu je vrgel nekdo v klopčič navito vrv. Par trenutkov nato je bil Jack že na barki.

Bila je barka »Queen« iz Falmoutha, s tremi možmi posadke na krovu: kapitan, krmar in močan deček. Očividno kapitan gosta ni bil vesel, toda Jack se ni brigal za to, nego je zahteval jesti in piti. Dobil je oboje.

»Zakaj vozite brez luči?« je vprašal nato kapitana. Toda odgovora ni dobil. Kapitan je le temno zagodrnjal in odšel na ladjin prednji konec.

»Tu ni vse v redu!« si je mislil Jack, se slekel, ožle obleko ter jo razobesil na veter, da se čim preje posuši. Medtem se je zavil v koce ter utrujen zaspal.

Ko se je zbudil, je bil Eddystone že daleč zadaj, in začelo se je polagoma daniti. Toda jutro je bilo še daleč.

Jack se je oblekel v napol suho obleko ter se zavil v debel koc. Stopil je h krmarju: »Imaš žganja? Mraz mi je!«

Molče je segel krmar v žep ter mu ponudil steklenico. Jack je parkrat krepko potegnil in vprašal: »Kam vozite? Kdaj dospete?«

Toda krmar je le iztegnil desnico po svoji steklenici, jo spravil v žep in — molčal.

»Čudni ljudje ste! — Zakaj, vruga, ne odgovarjate na poštena vprašanja? Kaj pa vozite?«

Molk.

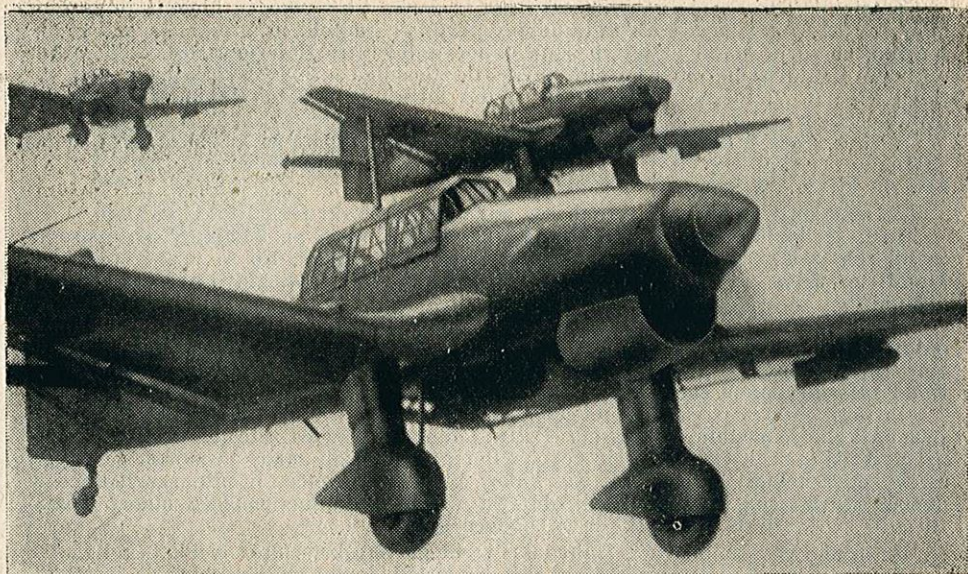
»Pa mi vsaj odgovorite, če se utegnem še lepo naspati?«

Krmar je energično pokimal.

»Pa grem torej spat!« je dejal Jack. »Hvala lepa za žganje! Prav dobro greje.«

In poiskal je zatišje, vrgel na tla nekaj kocev, se dobro zavil in legel.

»Gotovo so tihotapci!« je razmišljal. »Pa kaj me briga! Dobri ljudje so pa le!« In zaspal je.

Eskadrila letal na bojnem poletu

Tobis

Naslednje jutro je poskušal vnovič zlepa s kapitanom. Začel mu je pripovedovati, da je že služil na raznih parnikih in da je bil že mnogo po svetu, toda po nesreči je padel s poslednjega parnika kot potnik ter da mu je za rešitev nepopisno hvaležen. Rad bi mu to največjo uslugo s čimerkoli poplačal.

»Ostanite torej na barki in — če bo treba — pomagajte nam pri delu!« je odgovoril kapitan. »Pojdiva zajtrkovat!«

In šla sta. Pri zajtrku je govoril skoraj le Jack, kapitan — ki se je zval Penfold — je večinoma poslušal, prikimaval, se smehljaval ter jedel in pil.

Tudi krmar je ostal molčeč ter je končno izdal le toliko, da gre smer proti Franciji. Normanski ribiči v Pleherelu jih že pričakujejo.

Jack pa je dognal kmalu sam, da je barki polna whiskyja, vžigalic in tobaka. Tretjo noč se je imela barka približati obali ter oddati svoje blago. Toda vreme jim je načrt prekrizalo. Iz oceana je hrumelo vodovje v zaliv ter onemogočilo barki, da bi se približala kopnemu. Sele petega večera, ko se je morje pomirilo, so zagledali obalo.

Jack je stal ob krmilu. Veselo je opravljal na ladji najrazličnejše mornarske posle, in kapitan je bil z njim prav posebno zadovoljen. Saj je bil Jack izvežban mornar ter spreten v vsakem delu na ladji. Delal pa je rad tudi zato, da si je v družbi molčečih mož preganjal dolgčas.

Naenkrat je ukazal kapitan barko ustaviti: vrgli so mačka in jadra speli. Tako so stali do polnoči, jedva dve morski miljii pred obrežjem.

Točno o polnoči pa je vžgal kapitan raketo, in takoj nato je švignila na kopnem enaka raketa pod nebo.

Nato so dvignili sidro in barka se je začela z napol razpetimi jadri bližati obali. Bila je gosta, tiha tema. Trije veliki čolni so se pojavili iz noči ter se urno prislonili k stoječi barki. Nato se je vzpelo na krov okoli petdeset mož, ki so hitro in brez besed odnašali blago v čolne. Vse se je vršilo tiho, brez povelja in brez luči. Vsak se je izlaha orientiral ter si je sam poiskal svojo nalogo.

»Pa so res spretni in pridni!« si je mislil Jack ter krepko pomagal.

Že sta odrinila dva polna čolna, ko se je nenadoma peklensko posvetilo. Silna luč se je vspala nanje z morske strani, a razločiti ni bilo mogoče ničesar kot jarke bliske, ki so oslepljali.

Bila je francoska carinska križarka z najostrejšim reflektorjem.

Ribiči so poskakali v čoln, pometali večino tovara v morje ter skušali čim preje izginiti iz reflektorjevega okrožja zopet v gluho temo. Hipoma je plavalo okoli barke po morju polno zabojev z whiskyjem, škatlje vžigalic in veliki zavoji s tobakom, samo angleško blago, tihotapljeno na francoska tla.

Z ostro kretnjo se je ustavila carinska križarka tik barke, in hipoma je poskakalo nanjo ducat oboroženih mitninarjev. Kapitan Penfold in krmar sta se ruvala ž njimi, ko so ju hoteli prijeti, a njun odpor je bil hitro zlomljen. Deček, ki je bil na barki kuhar, se je skril na dnu barke, da ga dolgo niso mogli najti. Le Jack ni storil ničesar. Z rokami v žepih se je dal mirno prijeti ter je mitninarje celo uljudno pozdravljal.

»Prava sreča zame!« si je mislil, ko so ga gnali z barke na križarko, kjer so ga natančno preiskali ter mu njegov izborni žepni nož s sedmerimi rezili, žagico, vijakom in kljuko za šampanjko zaplenili.

Že naslednje opoldne so sedeli vsi štirje v francoski ječi v luki St. Malo.

Jack je dobil prijazno, prostorno celico z razgledom na morje. S svojo usodo je bil zelo zadovoljen. Celo pravo železno postelj je imel. Ko so težka vrata zaklenili za njim, se je od veselja sredi celice postavil na glavo ter je brcal z nogami.

»Bog daj, da bi me pustili tukaj tako dolgo, da priplezajo Heganovi nesrečni bakreni papirji zopet na višek!« je razmišljal ter tiščal svoj nos skozi železno omrežje na oknu, da bi videl čim več morja, luke in zelene okolice. »Če me najde Dodd tukajle, potem zna mož res več, kakor delati le reklamo zase po časopisih!«

In poln zadovoljstva je legel na postelj ter začel žvižgati. Le ženka Polly mu je manjkala do popolne sreče. Oh, Polly! Gotovo je revica žalostna in hrepeni po njem. Toda striček Hegan jo je že poučil ter ji razložil, zakaj je moral njen možček zopet nekoliko po svetu. No, kakor hitro bo mogoče, ji piše razglednico z dvema milijonoma poljubov! Za zdaj pa velja — kolikor mogoče mnogo spati, zdraviti svoje živce, nabirati sile za bodoče delo...

Se nikdar niso imeli v St. Malo tako veselega jetnika, kakor je bil ta na št. 19.

Strežnik se je moral vselej na glas krohotati, kadar mu je prinesel jesti, ko mu je Jack po rokah pritekel naproti ali pa je preko vse celice iz kota v kot prevračal kozolce. Cele ure je prepeval angleške in laške pesmi, včasih pa tudi slovenske in hrvaške, ki so bile najbolj tužne, ki pa jih nihče ni razumel. Včasih je govoril dialoge, izpreminjal glas, glumil kar troje ulog hkratu, se smejal, jokal in drl v najbolj komičnih glasovih ter si končno tudi sam ploskal.

Nikdar mu ni bilo dolgčas in navadno je molčal le takrat, kadar je jedel ali spal. Včasih je govoril skozi okno s stražo pred ječo v tako komičnem žargonu, da mu je stražnik sicer zažugal s pestjo, hkratu pa se je lomil od smeha ter hitro izginil za voglom.

Kadar je ležal na postelji, je mislil na Polly, Heganu ter na banko:

»Kaj bi rekla Polly, če bi me videla tukajle ležati?« In glas se je zasmeljal. — »Kakšne skrbi bi imel Hegan, če bi vedel, da tičim pod ključem!« Cisto jasno si je predstavljal njegovo brižno lice. Potem je široko zazelhal in zaspal.

Živce je obvladoval že tako popolnoma, da je lahko zaspal, kadar je hotel. Spal je lahko stoje, sede ali leže. Ničesar ni slišal, ničesar videl, ničesar mislil in — kar hitro je zasanjal. Njegova krepka volja je bila čudovita, zato pa je bil vedno zdrav in vesel.

(Dalje)

Ursula Deinert

Hans Stüwe

Lotte Koch

Ufa

STATISTI

Ob snemanju velikega afriškega filma »Stanley in Livingstone« je Foxova filmska skla ekpedicija doživela v ekvatorijalni Afriki nekaj nevarnih pustolovščin. Ob snemanju prizora napada črnih divjakov na odpravo Henryja Stanleya, ki je iskala izginulega dr. Livingstoneja — je bilo angažiranih 10.000 divjakov, ki so z divjim tuljenjem poleteli v zahtevani smeri, a se pri tem tako vživeli v svoje vloge, da so podrli filmske kamere, režiserja in njegove pomočnike. Ko je režiser zahteval od njih, naj prizor ponovno, so odrekli; dvakrat početi isto, bi bilo zanje preveč za en dan. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da je vsak divjak prejel za nagrado le tri metre bakrene žice in prgišče pisanih steklenih drobcov.

TYRONE POWER JE ČLAN KLUBA NEPRIZNANIH

Simpatični Tyrone Power, mož najlepše žene Evrope, francoske filmske igralkice Annabelle, je član čudnega hollywoodskega kluba, ki ima angleški naslov »Nekoč so mi obrnili hrbet v Hollywoodu«. Že ime kluba pove, da tudi Tyrone Powerja niso kar namah sprejeli v filmski studio...

HENRY FONDA IN ZAČETEK NJEGOVE KARIJERE

Preden je Henry Fonda prišel k filmu, je nastopal po drugo in tretjevrstnih gledaliških odrih širom vse Amerike. V času dveh let je odigral okrog 150 najrazličnejših vlog, ki so mu nemalo pripomogle k sedanji igralski rutini. Njegova najnovjša filma »Bobni vzdolž Mohawka« in »Plodovi mržnje« bosta potrdila njegovo veliko umetniško sposobnost.

KRONA SABSKE KRALJICE

V tem filmu nastopa Peter Lorre v vlogi japonskega detektiva Mr. Mota in ta film je najbrž njegov poslednji iz »Serije Mr. Moto«; producenti namreč najavljajo skorajšen nastop Lorreja in Ericha v. Stroheima v velikem špijonažnem filmu. Peter Lorre je eden redkih evropskih igralcev, ki se je uspešno uveljavil v ameriškem filmu.

OSE SO ZAVZELE LETOVALIŠČE CHARLIE CHANA

Popularni interpret kitajskega detektiva Charlie Chana, Sidney Toler, je nedavno doživel nenavadno in precej neprijetno presenečenje. Ko je po končanem snemanju za film »Sabotaža v Panamskem kanalu« odšel na odmor v svoj dvorec v dolini San Fernando, je opazil, da so se ob vhodnih vratih naselile ose v dveh velikih gnezdih. Te ose so pomenile za vsakogar, kdor bi hotel vstopiti, veliko nevarnost, da bo opikan. Toler si je sposodil od bližnjega farmerja čebelarstvo obleko in s pomočjo dolge palice mu je uspelo prenesti obe gnezdi daleč v gozd. Toda zjutraj so se ose lepo vrnile in začele graditi nova gnezda; tako Tolerju ni preostalo drugo, kakor s pomočjo farmerja in svojega sluga O-Linga, ose znova ugnati. Toler je pozneje pripovedoval, da je imel farmer izborna sredstvo za uganjanje os, vendar ni hotel izdati, kakšno je to sredstvo bilo.

PRIZNANJE LINDI DARNELL

Sedemnajstletna Foxova zvezdnica, ki velja za najlepšo v Ameriki, je prejela na Columbia-univerzi največje število glasov kot prva ljubljenska dijakov. Drugo nagrado je dosegla Jane Withers. Diploma za Lindo Darnell je bila napisana z zlatimi črkami na težki rdeči svili in predstavlja pravo mojstrovino ročnega dela. Izdelale so jo dijakinje te univerze same.

Vesti iz filmskega sveta

HRVATSKA PLESALKA V AMERISKEM FILMU

Znamenita hrvatska baletna umetnica Mia Čorakova-Slavenska, ki se je proslavila daleč po Evropi in Ameriki, prebiva še vedno onkraj velike luže, kjer žanje vedno nove uspehe. Kakor beležijo zagrebške »Novosti«, je Foxovo podjetje ponudilo tej umetnici, da bi nastopila v filmu. Igrala naj bi dvojno vlogo kot variétska plesalka in kot sloveča balerina. V prvi vlogi je skromna, v drugi pa pustolovska.

LAURA SOLARI PRI »UFI«

Laura Solari, znana italijanska filmska igralka je sprejela angažman pri Ufi, ki ji bo poverila več glavnih vlog v svojih novih filmih.

»SCHUBERTOVA SERENADA«

Ta francoski film, ki ga je nedavno predvajal »premierski« kino Union v Ljubljani, je bil na sporedu že meseca marca 1940 v pokrajinskem kinu »Šmartinski dam« v Stražišču pri Kranju.

Odgovori na vprašanja

S. Č. L. Vaši želji bi prav radi ustregli, toda onemogočeno nam je. Oglasite se ob priliki v uredništvu, pa Vam pojasnimo zakaj.

A. C., L. Z. zaželjenimi podatki Vam žal ne moremo ustreči. Obrnite se na »Emona-Film« v Ljubljani.

Am.-Reš., K. Odgovarjamo, čeprav niste priložili kupona. Malo hudo ste nas zdelali, pa nič ne zamerimo. Nesporazum so povzročila netočna gesla križanke (manjkajo namreč na dveh mestih navedbe, v katerem sklonu je beseda); Finžgarja pa dobro poznamo, a bržkone še niste čitali njegovega romana »Pod svobodnim solncem«, tam berete tisto besedo, ki nima nobene zveze z besednimi tvorbami za »mladce in mladenke«. Se kaj se oglasite!

R. T., G. O. Joan Crawford ni v strokovnem časopisju nobene nove vesti. Ni pričakovati, da bi jo kaj kmalu videli v kakem filmu.

R. D., L. Poslana karikatura je prav dobra, toda kakor vidite, jih ne objavljamo — je zvezano s posebnimi stroški.

D. S., M. Sonja Henie je poročena. Preberite objavo v zadnji številki, kaj je prejela od svojega moža za poročno darilo! Njen naslov: Foxova družba. Katera drsa bolje, Fritzi, ki je nedavno nastopila v Ljubljani, ali Sonja je težko reči. Drsanje na ledu se približuje izrazu umetniškega plesa. Vsak umetnik ima nekaj lastnega in neposnemljivega, po tem se njegovo delo tudi vrednoti.

R. S. L. »Aljaska« je že nekaj let star film. Dejanje ni nič posebnega. Vsa prednost dela je v nekaterih uspešnih naravnih posnetkih ribjega lova. Žal je film že v skrajno slabem stanju. Manjkajo celi prizori.

W. E., L. Nemški filmski igralci, ki so bili sicer mobilizirani, dobe za snemanje svojih filmov potrebne dopuste. Starejši: Hans Albers, Heinrich George, Georg Alexander in drugi, so itak ostali doma.

R. G., M. Večina Ufinih filmov je kopirana tu di za 16 mm projektorje. Za manjše dvorane zadostujejo, slike in zvok se v ničemer ne ločijo od normalnega filma.

C. V., J. Film »Stanley in Livingstone« je bil v Zagrebu že predvajan. Kdaj ga bomo videli pri nas, ni znano. Najbrž šele takrat, ko bo cenejši.

T. Z., O. Vseh kinov je v državi okrog 390 in je večina zvočnih. Manjša podjetja delajo z zastarelimi aparaturami.

S. L., L. Razmere nam ne dopuščajo pisati o tem. Smo istega mnenja z Vami in večino kinoobiskovalcev. Počasi se bo že obrnilo!

HOLLYWOOD SE SMEJE

Kotiček ameriškega humorja

Oh, ko bi že tudi pri nas v Ameriki uvedli kilogramsko utežno enoto! Pet in devetdeset kilogramov, se ne sliši niti pol tako grozno kakor sto devetdeset funtov...!

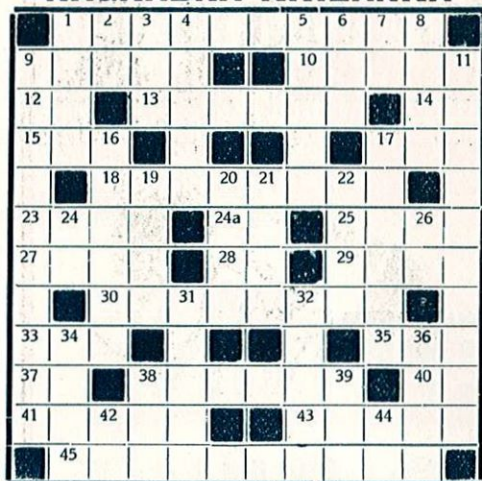
G. U., K. Ljubljanski kini so sklenili objavljati svoj spored le v dveh časopisih, pa sta jim odrekla možnost objave tudi ta dva, dokler ne bodo kini objavljali sporeda v vseh listih kot doslej. Radi tega ni v nobenem časopisu sporeda. Res, nepoučenemu se zdi, kakor bi bili vsi kini zaprti.

A. F., M. Pogodili ste. Vse tisto obširno razpisovanje o zasebnem življenju filmskih zvezdnikov je reklama. Izmišljene zgodbe naj bi vzbujale zanimanje za igralce, ki počasi zapadajo pozabljenju.

F. B., C. Veseli nas, da Vas to zanima. Najboljše organizirana poročevalska služba je nemška. Tudi ameriška je še daleč ne doseže. O vsakem nemškem filmu prejmemo neposredno od filmskih družb tiskani izbor člankov in slik, fotografij, risb in stripov. Le malo tega pa moremo porabiti, kajti filmi, ki jih zdaj izdelujejo v Nemčiji, so večinoma propagandni. Za primer naj Vam povemo, da se moramo za vesti o nekaterih ameriških filmih naravnost boriti z zastopstvi.

N. H., K. Ruski filmi se odlikujejo po svojskem načinu, dojemanja snovi dejanja, torej po režiji, ki je docela različna od ameriške ali nemške. Tehnično pa ti filmi v nekaterih prizorih dokaj trpe na pomanjkljivem zvoku in fotografiji.

NAGRADNA KRIŽANKA

Vodoravno: 1. dvoje ženskih imen (med njima je veznik), pomenita tudi življenjsko geslo, 9. nespameten človek (omalovaževalen izraz), 10. uglajeno vedenje, 12. kratice za akademski naslov (v obratnem redu), 13. dodatno ime k svetniškemu imenu Frančišek, da se razlikuje od drugih, 14. kratice imena ameriškega filmskega igralca, Španca odn. Mehikanca po rodu, 15. trije enaki samoglasniki, 17. eksoitena kača, tudi del ženske zimske obleke, 18. božjepotnica, 23. priimek napravljen iz besede »jeka«, 24a. glas domače živali, 25. pripadnik izumrlega visokokulturnega južnoameriškega naroda, 27. skrajšani naslov mednarodne transportne družbe, 28. dva soglasnika, 29. je oni, ki si prisvaja tujo imovino + soglasnik, 30. slovenski pozdrav, 33. žensko ime (bere se v obe smeri enako), 35. naplčilo pri kupčiji (4. sklon), 37. dva soglasnika, 38. glavno mesto Albanije, 40. dva soglasnika, 41. kakor 13., le po latinsko pisano, 43. prvi del naslova Munjevega filma, kjer igra kitajskega kmetja (druga beseda naslova je »zemlja«, 45. znanstvenik, ki se bavi s preteklostjo.

Navpično: 1. drug naziv za znanost, 2. kratice imena slov. pisatelja, ki je za Vodnikovo družbo napisal povest »Pod Špike«, 3. vodna žival, 4. abesinsko mesto, 5. slaven italijanski igralec, tudi svetopisemska oseba (z ladjo) + pesniška vprašalnica, 6. = alr, 7. italijanska plemiška označnica, 8. ime angleškega vodilnega zrakoplova, ki se je pred leti na poti v Indijo ponesrečil nad francoskim ozemljem (brez zadnje črke) 9. ime treh filmskih komikov, ki smo jih v filmu »Cirkus...« nedavno videli v Ljubljani, 11. sloveča, že umrla ruska plesalka, 16. arhitektura s stebričjem, 17. eksoitni sadež, 19. žensko ime (4. sklon), 20. dobitnik pri tomboli (2. sklon), 21. nemško premogovno področje, 22. po naše pisano ime zadnje avstrijske cesarice, 24. pripovedna pesnitev, 26. dva soglasnika, 31. ameriški raziskovalec južnega tečaja, prva črka je podvojena, 32. govorna oblika angleškega izraza »dandy«, 34. osebnost filma »Juarez«, 36. štirje enaki soglasniki, 38. po naše pisano ime igralka Lingena, 39. = aon, 42. dva soglasnika, 44. prva in druga črka abecede v zamenjaniem redu.

Revija »Film« izhaja 1. in 15. dne v mesecu. Letna naročnina Din 40.—, polletna Din 20.— in se plačuje vnaprej. — Rokopisov uredništvo ne vrača; oglasi po ceniku. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Vegova ulica 6; čekovni račun št. 15.703; telefon št. 27-55. — Izdajatelj in odgovorni urednik Vladimir Kolman, Ljubljana, Vodmatska ulica 19. — Tiska tiskarna »Slovenija, d. z. o. z.«, (predstavnik Albert Kolman).

Za pravilno rešitev razpisujemo pet nagrad. Te predstavljajo originalne fotografije filmskih igralcev in igralk v formatu 18x24 cm. Vrednost posamezne fotografije 25 dinarjev.

Rešitve nam je treba poslati v enem tednu po izidu revije na naslov uredništva in priložiti kupon. Rešitev brez kupona ne upoštevamo.

Za spremembo smo pripravili našim prijateljem prav lahko križanko, s katero ne bodo imeli preveč dela. Veselilo nas bo, če jim s tem ustrezemo in pričakujemo čim večjega odziva.

V primeru, da prejmemo nad 100 skupnih rešitev, bomo povečali število nagrad na 10 in bomo tudi naslednjih pet nagrajencev obdarili s slikami filmskih igralcev in igralk. — Splača se poskusiti, morda boste prav Vi tokrat na vrsti in prejmete nagrado!

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE

Vodoravno: Lil Dagover, Willi, rilec, ak, lavina, ke, roi, kan, Dragotin, esra, ob, Mosu(l), Raib(el), re, Atos, jama + rame, Ria, kef, ob, klasik, so, sidro, Kaorx, Sonja Henie.

Navpično: Liko, il, Ill, Diaza, ornat, via, el, reka, Warner Bros, (20th), Century Fox, Idrija, Knot(e)c, raba, gora, ober, imam, sa, so, moloj(ec), amike, ibis, esre, Krn, kan, do, oi.

To križanko so nekateri reševalci malo težje rešili, kakor dosedanje. Vendar je bil odziv spričo lepih nagrad prav znaten. Ozirali smo se tudi na rešitve, ki sicer v vseh delih niso bile popolnoma pravilne. Geslo 32. (navpično) namreč ni bilo povsem točno, manjkala je pripomba, v katerem sklonu je beseda. Nekatere je zato zelo motilo.

Zreb je izbral sledeče in prejmejo po svoji želji:

1. Sliko Jeanette Mac Donald: Marija Huber, Ljubljana.
2. Sliko Shirley Temple: Tepina Lovro, Jesenice.
3. Sliko Brende Joyce: Anica Krivic, Ljubljana.
4. Sliko Jeanette Mac Donald: Podgorin Vera, Kamnik.
5. Sliko Tyrone Powerja: Soklič Ljubica, Ljubljana.

Nagrajenci so slike medtem že prejeli in se jih gotovo vesele. Drugi pridejo na vrsto morda prihodnjč. Mnogo sreče!

Kupon

za križanko v 19. št. revije »Film«

Kupon

za odgovor v reviji »Film«.

Daber nasvet

Ako ste radi lepo, solidno, za zimski čas toplo
in poceni oblečeni, napravite — kakor mnogo
drugih — in kupujte v prvovrstni kakovosti

edino pri znani
in solidni tvrdki

PLETENINE TELOVNIKE PULOVERJE JOPICE ITD.

IZ ČISTE, PRAVE VOLNE ZA
DAME, GOSPODE IN DECO

ALOJZIJ POTRATO

PREJ

JOS. KUNC & CO

LJUBLJANA, MIKLOŠIČEVA 32

Telefon 30-13

Frančiškanska 2

Modno in športno blago za srajce po meri v najnovejših vzorcih —
Damsko perilo, kravate, nogavice, rokavice, žepni robci, brisače in vse
ostalo modno blago v veliki izbiri nudi najugodnejše naša trgovina